

Beste leden van de Commissie Toekomst Accountancysector,

Met belangstelling heb ik uw rapport gelezen. Het biedt kansen voor echte verandering wat het beroep en de nieuwe generatie accountants en accountantsorganisaties een mooie toekomst kan bieden. Hierbij is het wel belangrijk dat we deze kans met beide handen aangrijpen en er deze keer echt voor gaan; met uw rapport als drijvende kracht.

Niet alleen de wetenschap, formele beroepsorganisaties en accountantsorganisaties moeten zich mengen in deze consultatie, maar iedereen die de titel draagt en het beroep een warm hart toe draagt. Hiermee bevorderen we diversiteit, want we hebben te maken met een “wicked” probleem wat een voldoende grote variëteit nodig heeft om tot een echte oplossing te komen. Het probleem moet daarom zoveel mogelijk worden bekeken vanuit verschillende perspectieven, zodat er een groter pallet aan mogelijkheden is om voor u tot de juiste oplossing te komen. Ik hoop daarom ook dat u *diversiteit* wilt bewaken als commissie en zal streven naar een voldoende variëteit aan consultaties.

Daarom wil ik graag - als titeldrager, liefhebber en observeerder van het beroep - van uw uitnodiging gebruikmaken om te reageren op uw voorlopige bevindingen en aanbevelingen. Ik wil hierbij ingaan op de volgende vraag:

Mist u onderwerpen in het interim rapport van de CTA? Zo ja, welke?

Het onderwerp dat ik mis ik in het rapport zal ik hieronder verder verduidelijken en voorzien van een motivatie waarom dit belangrijk is.

Wat is mis in het rapport, is het antwoord op de vraag:

Is de reikwijdte van de huidige controle adequaat of effectief om de verwachtingskloof rondom het continuïteitsvraagstuk te dichten?

In paragraaf 4 van het rapport schrijft u dat de verwachtingskloof zich richt op onder meer de verwachtingen rondom continuïteit en fraude. U doet deze uitspraak in de samenvatting waaruit ik afleid dat dit een belangrijk onderdeel is van de kwaliteitsdiscussie. Echter, in het overige deel van het rapport doet u geen uitspraak of de reikwijdte van de huidige controle, zoals vastgelegd in de audit standaarden adequaat is om deze verwachtingskloof te dichten.

Wel geeft u aan in paragraaf 52 dat de vraag of de accountant meer zou moeten doen dan thans op grond van de publiek taak wordt geëist of de vraag of de taak van de accountant zou moeten worden uitgebreid niet de kern vormt van het onderzoek van de commissie. Er wordt hierbij geen duidelijke motivatie gegeven waarom dit geen onderdeel is van het onderzoek. Terwijl u wel schrijft in paragraaf 5 dat aandacht voor continuïteit een grotere rol moet krijgen. Het zou goed zijn als dit duidelijker onderbouwd kan worden.

Verder benadrukt u ook dat de controle van niet financiële informatie niet hoeft te worden voorbehouden aan de controle van de accountant. Is dit terecht? Het antwoord op deze vraag is ook afhankelijk van wat als *niet financiële informatie* kan worden gezien. Cultuur en integriteit kunnen worden beschouwd als voorbeelden van niet financiële informatie die tevens een grote impact kunnen hebben op de betrouwbaarheid van de financiële informatie en continuïteit van een onderneming. De mening die u geeft in paragraaf 126 dat dit niet binnen het bereik van het onderzoek valt, zou niet opgaan in het bovenstaande voorbeeld. Bepaalde niet financiële informatie is onlosmakelijk verbonden met de financiële informatie en continuïteit en zou daarom onderdeel moeten zijn van het onderzoek.

Bovendien, en als het klopt dat de controlewerkzaamheden voor continuïteit afdoende zijn om aan de verwachtingen te voldoen, hoe past dit dan vervolgens in de maatschappelijke discussie die nu gaande is over de vraag hoe bedrijven een bijdrage kunnen leveren aan een betere maatschappij? Er is een duidelijke trend gaande in het maatschappelijk verkeer die verlangt dat organisaties duurzaam en toekomstbestendig (lees waarborging continuïteit) zijn. Het lijkt mij daarom dat de invloed van deze discussie moet worden meegenomen wanneer er wordt gesproken over de verwachtingskloof. Dit maakt de vraag of de accountant met de huidige werkzaamheden hieraan kan voldoen zeer relevant, ook in uw onderzoek, want anders zal het onmogelijk zijn om straks aan de verwachting te voldoen over continuïteit of toekomstbestendigheid.

Verder vroeg ik mij af of de totstandkoming van de verslaggevingsstandaarden ook een rol spelen. Is het misschien mogelijk dat de verslaggevingsstandaarden op het gebied van continuïteit moeten worden aangepast om de verwachtingskloof te dichten? Als het gaat over verslaggevingsstandaarden en andere standaarden schrijft u verder in paragraaf 56 dat u geen steun vindt voor de stelling dat Big4 organisaties in het proces van totstandkoming van de audit standaarden dominant zijn en hun positie (kunnen) misbruiken. Heeft u dit ook onderzocht voor de verslaggevingsstandaarden? Complexiteit en vernieuwing van deze standaarden leidt namelijk wel tot aanvullende werkzaamheden (lees extra omzet) voor de accountant en gelden als normkader voor de controle. Als accountant in business zie ik dat de accountant veel tijd kwijt is met de interpretatie van de verslaggevingsstandaarden wat wellicht ten koste gaat van andere werkzaamheden die kwaliteit kunnen waarborgen. Wellicht het onderzoeken waard of dit een terechte constatering is.

Afsluitend hoop ik, met wat hierboven staat, dat ik meewerk aan de vereiste variëteit die nodig is om tot **echte oplossingen** te komen. Verder hoop ik dat een grote variëteit aan consultaties zullen volgen. Als dit om wat voor reden dan ook uitblijft, zou u zich moeten afvragen of de uiteindelijke oplossing wel echt duurzaam is en wat dit betekent voor uw verdere onderzoek.

Met vriendelijke groet,

J Bekkerin RA